

56° Kerkwijdingsfeest

4 mei 2024

1^e lezing Apok. 21, 9 - 14

2^e lezing 1 Petr. 2, 4 - 9

Evangelie Luc. 19, 1 - 10

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Een zekere Zacheüs. De man had geen hoge dunk van zichzelf. En ook de mensen keken op hem neer, letterlijk: *hij was klein van gestalte.* Hij had geen hoge dunk van zichzelf, want hij had niet veel menselijke talenten. Waarschijnlijk kon hij goed rekenen, *als hoofdambtenaar bij het tolwezen een rijk man*, maar dat maakte hem helemaal niet geliefd, integendeel. Bovendien was hij handig, kon nogal wat bij elkaar schrapen, had zich een aardig kapitaal verzameld, maar verder wist hij van zichzelf dat hij toch maar een heel gewone en kleine mens was. En toch was hij nieuwsgierig en hij klom in een boom: toch ook een beetje beschamend, hij zal zich verborgen hebben achter de takken. Iemand die liever niet gezien wordt en wel graag naar anderen kijkt.

En dan komt Jezus langs. Jezus kent hem, *de Goede Herder kent Zijn schapen*, Hij kent ze stuk voor stuk. Hij weet wie Zacheüs is en Hij weet hoe min ook deze mens over zichzelf denkt. Maar Hij, Jezus, kent hem door en door, en dat wil zeggen: Hij houdt van hem door en door. Hij laat hem niet in zijn zelfverachting steken. Hij bewijst hem de grootst mogelijke eer: *Zacheüs jij daar, vandaag moet Ik in uw huis te gast zijn.* Wat moet dat in de oren van Zacheüs ongelofelijk hebben geklonken. Hij zal er in het eerste ogenblik ook geen raad mee hebben geweten. Die Jezus waarover met zoveel lof en bewondering werd gesproken, die hijzelf graag eens wilde zien vanuit de takken. Deze Jezus zegt nu tot hem: Ik kom in jouw huis. En meer nog dan in zijn huis is Jezus al in zijn hart gekomen, in dat beklemd, begrensde, kleine mensenhartje. Hij heeft deze mens gekend, bemind en Hij woont in deze mens. Hij wil er in komen wonen, in zijn hart, in dit leven, in dit kleine bijna mislukte leven, wil Hij komen wonen. In dat huis dat waarschijnlijk door de meeste mensen werd gemedend. Dat huis dat misschien volgetast was met allerlei dingen die niet zijn eigendom geweest waren. *Zacheüs, Ik moet vandaag in jouw huis te gast zijn.* Jij bent kostbaar voor mij, jij bent op dit moment, vandaag de kostbaarste mens die Ik kan ontmoeten. Er is niemand bij wie Ik liever thuis zou willen zijn dan bij jou.

En Zacheüs kwam na de eerste schrik *snel naar beneden en ontving Hem vol blijdschap.* Als Zacheüs de evangelist Sint Jan had ontmoet, dan had hij misschien van Sint Jan deze woorden gehoord: ook als ons hart, uw hart, u aanklaagt, hoeft u niet bang te zijn want God is groter dan jouw hart. Zacheüs hoeft zich niet afgewezen te voelen,

integendeel. Doordat Jezus in zijn huis, in zijn hart komt, voelt Zacheüs zich opgenomen in Jezus hart, in Gods hart. Gods hart dat groter is dan zijn huis, dat groter is dan allen, dat groter is dan heel de mensheid. Dat hart dat groter is omdat het het hart van God zelf is en alleen maar liefde is. En eerst kwam Jezus wonen bij Zacheüs maar nu beseft Zacheüs: ik mag wonen in Hem! Ik mag wonen met mijn eigen kleine, bijna mislukte, bekleemde leven in die oneindige weidsheid van Gods lichtende, warmende, stralende, bergende, genezende hart.

Daarvan is deze kerk ook een teken. Deze ruimte is voor ons geschapen als een ruimte van Gods hart, het is maar een beeld. Maar wij mogen wonen in deze ruimte als beeld van Zijn wonen in ons, in de kleine ruimte van ons hart. Wat een eer is ons betoond, dierbare broeders en zusters, dat Hij, God zelf, in ons hart, in ieder van ons hart komt wonen. Wat een oneindige waardering betekent dat voor ieder van ons. Wij zijn allemaal, stuk voor stuk door Hem gekend en bemind. Hij noemt ons allemaal bij name: *Zacheüs, kom vlug naar beneden*. Hij noemt ons allemaal bij name, omdat ieder van ons vandaag de kostbaarste mens is van heel de wereld, omdat Hij hier bij ieder van ons thuis wil zijn.

En zo mogen wij allen in Gods hart thuis zijn. Allemaal, Gods hart is zo ruim dat Hij ieder van ons kan dragen en omvatten, ons allemaal naast elkaar ziet staan, ons allemaal met elkaar samen ziet optrekken. Niemand van ons uitgesloten, allemaal, in Zijn hart dat groter is dan al het andere.

Maar we leven onder tekenen en deze kerk is ook het teken van een uiteindelijke stad, een uiteindelijke tempel, een uiteindelijke oneindige eeuwigheid waarin wij allen samen, ieder voor zich, maar allen aan elkaar verbonden bij Hem thuis zullen zijn. En allemaal mogen drinken aan de bron van levend water. Allemaal worden verzadigd met het brood der Engelen zoals nu – hier – op dit altaar. Amen